

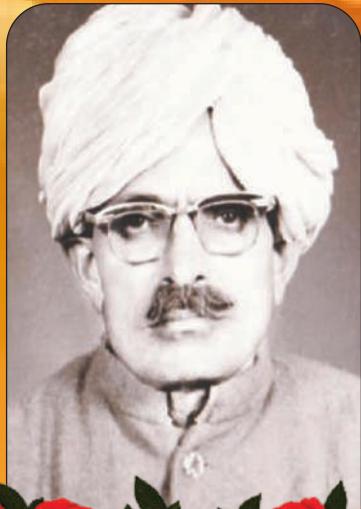
ग्रामोद्योगिक शिक्षण मंडळ संचलित

मराठवाडा इनस्टिट्यूट ऑफ टेक्नोलॉजी

सिंधको, औरंगाबाद.

अथाग
२०१८-१९

Late Shri. Anandraoji Deshmukh

**Founder Gramaudyogik
Shikshan Mandal in 1975**

Dr. Yadnyavir Anand Raoji Kawade

**President
Gramaudyogik Shikshan Mandal,
Aurangabad.**

Hon'ble Shri. Munishji Sharma

**Director General
Marathwada Institute of Technology**

Dr. Mukti E. Jadhav

**Principal
Marathwada Institute of Technology
Cidco, Aurangabad.**

अथाग

बार्षिक अंक २०१८-१९

ग्रामोद्योगिक शिक्षण मंडळ संचलित

मराठवाडा इन्स्टिट्यूट ऑफ टेक्नोलॉजी सिंधुको, औरंगाबाद

मुख्य संपादक

प्राचार्य डॉ.मुक्ती ए. जाधव

संपादक मंडळ

प्रा.सुषमा रमेश सपकाळ

डॉ.योगेश शारदाव रोडे

असि. टेक्नि. केतन काटकर

या अंकात मांडलेली मते त्या-त्या विद्यार्थ्यांची वैयक्तिक आहेत, त्याला संपादक मंडळ सहमत असेलच असे नाही.

प्रकाशक : प्राचार्या, मराठवाडा इन्स्टिट्यूट ऑफ टेक्नोलॉजी

प्राचार्यांचे संवाद...

एम.आय.टी. सिडकोची स्थापना दि. १४ जुलै २००१ मध्ये झाली. एम.आय.टी. हे विशेषतः तंत्र शिक्षणात काम करणारी आग्रण्य संस्था. संस्थेचे अध्यक्ष मा.डॉ. यज्ञवीरजी कवडे सरांनी अभियांत्रिकी व्यतिरिक्त विद्यार्थ्यांना तंत्रशिक्षण, संगणक शिक्षण, माहिती तंत्रज्ञान, व्यवस्थापन शास्त्र, ऑटोमोबाईल, इलेक्ट्रॉनिक्स, वर्कशॉप टेक्नॉलॉजी या विषयांचे पदवी व पदव्युत्तर शिक्षण मिळावे मुलांना रोजगार व स्वयं रोजगार प्राप्त व्हावा या उद्देशातून व अपेक्षेतून स्थापना झाली. सुरवातीला विद्यार्थ्यांचा प्रतिसाद करी होता. पण २००५ पासून संगणकशास्त्र व व्यवस्थापन शास्त्रास भरघोस प्रतिसाद मिळाला व २००९ पासून ऑटोमोबाईल व तत्सम विषयांना प्रतिसाद चांगला मिळत गेला.

संस्थेचे बीद “**“Quest for Excellence”**” प्रमाणे कुठल्याही कामात, शिक्षणात, शिक्षिण्यात कटीबद्धता पाळली जाते. संस्थेमध्ये विद्यार्थी अग्रस्थानी मानला जातो. विद्यार्थ्यांच्या समस्या सोडविण्यासाठी सर्व शिक्षकवृंदं तप्तर असतात.

विद्यार्थ्यांतील गुणवत्ता तसेच आपला विद्यार्थी काळानुसुप्त व आजच्या काळातील आळाने स्विकारण्यासाठी समर्थपणे उभे राहण्यासाठी त्यांनी विविध कौशल्य आत्मसाथ केली पाहिजे. यासाठी विद्यार्थ्यांनी नेहमी तप्तर असायला पाहिजे. संस्थेचे सचिव मा. श्री. मुनिषजी शर्मा सर नेहमी कार्यशील असतात.

विद्यार्थी मित्रांनो प्रथम तुम्हाला जीवनात यशस्वी होण्यासाठी खूप - खूप शुभेच्छा...!

पण यशस्वी जीवनासाठी आयुष्याला फक्त एक शर्यत म्हणून पाहू नये. जीवनात यशस्वी होण्यासाठी काही गोष्टी खूप महत्वाच्या आहेत त्या म्हणजे स्वतःचे कुटुंब, स्वतःचे आरोग्य, मित्र व चैतन्य यापैकी एक गोष्ट जरी तडकली तरी यशस्वीपणाच्या वाटचालीत अडथळे निर्माण होतात.

इतरांशी तुलना करून तुम्ही स्वतःची किंमत कमी करू नका, कारण आपण सर्वजण परस्परांपेक्षा वेगळे आहोत. आपल्यातील प्रत्येकजण एक विशेष व्यक्ती आहे. इतरांची मते घेऊन तुमची उद्दीष्ट, ध्येय ठरवू नका. केवळ तुम्हालाच ठाऊक आहे की, तुमच्यासाठी सर्वोत्तम काय आहे. तुम्ही जीवनात जोखीम घ्यायला घाबरू नका. अशी संधी ध्येयानेच आपण आपली स्वतंत्र वाटचाल तयार करत असतो. तुम्ही अपूर्ण आहात ही गोष्ट मान्य करायला कधीच घाबरू नका. जगात कुणीच परिपूर्ण नाही कारण प्रत्येकात काहीना काहीतरी कमतरता असते.

“नव्याने काही शिक्षणाची भिती बाळगू नका, कारण ज्ञान एकदा ग्रहण केले की कुरेही बरोबर नेता येते. आपला महत्वाचा वेळ किंवा शब्द निष्काळजीपणे किंवा बेफिकरीने वापरू नका. दोही पैकी काही परत मिळविता येत नाही.” ब्रायन टायरसन यांच्या विचाराशी मी सहमत आहे.

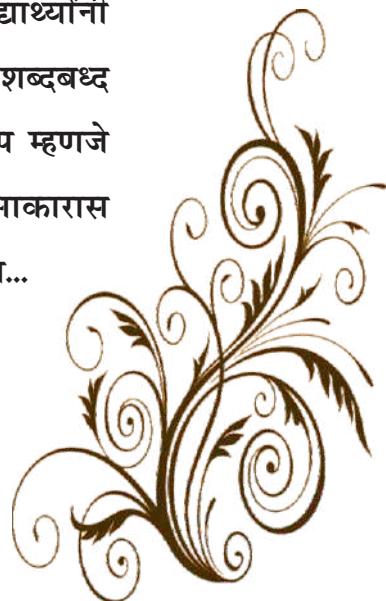
आपला जीवन म्हणजे एक प्रवास असतो. कालचा दिवस भूतकाळ असतो. उद्याचा दिवस गुढ असतो आणि आजचा दिवस वर्तमान असतो, म्हणूनच म्हणतात वर्तमान उत्तम ठेवा, म्हणजे भविष्य उत्तम राहील.

एम.आय.टी. सिडको येथेन अनेक विद्यार्थ्यांनी यश संपादन करून “**Wipro, Greaves Cotton, Skoda, Badve Engg., I Gate Patani, Tata Motors**” अशया नामांकित कंपन्यांमध्ये कार्यरत आहेत. या पुढेही विद्यार्थ्यांनी उत्तम यश संपादन करून आपले व आपल्या कुटुंबाचे, एम.आय.टी.चे नाव मोठे करावी ही अपेक्षा या ठिकाणी व्यक्त करते.

प्राचार्य
डॉ. मुक्ती ए. जाधव

संपादकीय...

२०१८-१९ हा अथांग वार्षिक अंक
आपल्या हाती देतांना मनस्वी आनंद होत आहे.
आपल्या महाविद्यालयातील विद्यार्थ्यांनी
त्यांच्या भावना मोठ्या उत्कटतेने शब्दबध्द
केल्या आहेत व त्यांचे मूर्तिमंत रूप म्हणजे
विविध साहित्यिक प्रकारांनी आकारास
आलेला ''अथांग वार्षिक अंक'' होय...

अनुक्रमाणिका

अनु. क्र.		पान क्र.	अनु. क्र.		पान क्र.
१.	“क्रिकेट विश्वातील खरा डॉन” क्रिकेटचे पितामह ‘सर डोनाल्ड ब्रॅडमन’.	१	२१.	पेरुचे झाड	२४
२.	आईचा गर्भ	३	२२.	पाणबुडीविरोधी सी-किंग हेलिकॉप्टर	२५
३.	माझी आई	४	२३.	डॉ.अब्दुल कलाम यांचा जीवनातील प्रेरक प्रसग	२६
४.	मी...	५	२४.	संगीताचा वारसा	२८
५.	हे सामर्थ्य नाशवंत नाही...	६	२५.	शिक्षणाचे बदलते स्वरूप आणि शिक्षकांसमोरील आव्हाने	३१
६.	आयुष्याला दृश्यावे उत्तर !	७	२६.	बोधकथा कारचा दफनविधी	३३
७.	बालपण	८	२७.	Attitude Is Everything	३५
८.	विचार	९	२८.	B.Sc. Automobile Tech. Report	३६
९.	शिक्षक	१०	२९.	B.C.S. IT Report	३७
१०.	Thought's	१२	३०.	Dept. of Comp. Sci. & IT Report	३८
११.	आई-बाप	१४	३१.	Progress Report	३९
१२.	मैत्री	१५	३२.	B.C.A. Report	४०
१३.	Thought's	१६	३३.	Teaching & Non Teaching Staff	४१
१४.	Thought's	१७	३४.		
१५.	माझ्या बालपणी	१८			
१६.	तुम्ही कोठेही जाऊ नका	१९			
१७.	हिंदी सिनेमा के असली शहंशाह श्री अमिताभ बच्चन	२०			
१८.	सुन	२१			
१९.	संवेदना	२२			
२०.	असं का वागतात लोक?	२३			

औरंगाबाद : एमआयटी सिडकोच्या राष्ट्रीय सेवा योजना शिविर कार्यक्रमाला उपस्थिती महाविद्यालयाचे प्राध्यापक क विद्यार्थी.

एमआयटीच्या राष्ट्रीय सेवा शिविराचे उद्घाटन

औरंगाबाद : सिडकोतील एमआयटी महाविद्यालयातके जांभळवाडी (ता. पैठण) येणे साताविसी राष्ट्रीय सेवा योजनाच्या शिविरास प्रारंभ झाला. जलसंवर्धनानुसारी कामांची शिक्षण मंडळाचे अध्यक्ष डॉ. यशवीर कवडे होते. डॉ. ज्ञानेकर पाशीकर, प्राचार्य डॉ. मुकुती जाधव, उपसरपंच शेख गणी, काढर पटेल, तालुक उपाध्यक्ष शिवाजी गाडेकर, दिलीप कांबळे, बाशा पटेल आंदीवी उपस्थिती होती.

दोन वर्षांत मोहनने गाठला यशाचा पल्ला

मोहन गोडे मूळचा कुपेपल्ला. डॉप्रायटीचीसीमुळे या गावाल सूपा महाव आले. मात्र, गावालील कोणतीच व्यक्ती उडीग हीत्रात नाही. याचा विराट करून मोहनने उडीगक वनाऱ्याचे ठरवले. काही कंपन्याना भेटी देण्यात आव्यास केला. वात तस केल्यानी निमती पात करून प्रमाणात होते असत्याचे त्याच्या लक्षात आले अपिण हाच उडीग सुख कण्याचा त्याने नियंत्रण केला.

- **आपि सुख केला उडीग** - उडीग उभारायाची भाडवलाची गरज होती यात्राती अंसेक वैकांच्या पायव्या जिजवल्या. अखेस वैक आफ बांडवाने दोन लाखांचे खेलते घाडलेले दिले. नात ८ आष्टाव्याप्त २०८८ रोजी शेत्र ऑडिप्रॅक वसाहीतोमध्ये १ हजार चारपास मुटाच्या माझूलाच्या गवळात उडीग सुख केला. सुखालोच्या काढी महिनातके अंदी मिळाले गेला.

- वर्षाला १ कोटीची कम्हाई

दोन वर्षांत यात्रात आपला उडीग आपाचे त्याचे कंपनी ५००० चौस फुटाच्या यापेत अनुन व्यापी स्वातंत्र्य वावलालंबाचा यापान केले जाहे. अवघ्या २३ वर्षांचा माझूल आज वर्षाला एक कोटीपैसे कमावून करत आहे. त्याने सुख केलेल्या 'दिलान व्यापर' इडलीमध्ये मध्ये त्याच्या गवळात उभारायाचे खुशी मागाव्या आहे.

रेड हॅट परीक्षेतील गुणवंत विद्यार्थ्यांचा सत्कार

रेड हॅट परीक्षेत प्रावीण विद्यालयाचा विद्यार्थ्यांचा प्रमाणपत्र देऊन सत्कार करण्यात आला. या वेळी डॉ. यशवीर कवडे, प्राचार्य भूती जाधव आदी.

प्रतिनिधी : औरंगाबाद

एमआयटी सिडकोतील विद्यालयाची विद्यार्थ्यांनी रेड हॅट एप्रिली या अंतरराष्ट्रीय परीक्षेत यश संपदान केले. त्याचा कौतुक शोलावट तसेच प्रयत्न वर्षांचा विद्यार्थ्यांचा यापान समारंभ महाविद्यालयात आयोजित करण्यात आला होता. या वर्षी यांपाची शिक्षण मंडळाचे अध्यक्ष डॉ. यशवीर कवडे, प्राचार्य भूती जाधव, इस्तेमाली वाचाव, योग्यता इस्तेमाली वाचाव, उपाध्यक्ष डॉ. यशवीर कवडे, सूरज राजत, प्राध्यापक, प्राचार्य, रसिका देशमुख, मोनिका द्वाराजी, मनोजी गोई, राधेशी यांचासह प्राध्यापक, गणिती गोडे, मर्कंज गुप्ता या युगंवत विद्यार्थ्यांनी प्राप्त झाले आले. एन. शीरामपार, प्रा. कुरुजा सोनेटके यांनी यांपाचा दिलेश्वर करते. प्राचार्य भूती जाधव, योग्यता इस्तेमाली वाचाव, योग्यता इस्तेमाली वाचाव, उपाध्यक्ष डॉ. यशवीर कवडे, इप्रप्राचार्य, प्राचार्य भूती जाधव, उपाध्यक्ष डॉ. यशवीर कवडे, सूरज राजत, प्राध्यापक द्वाराजी, मनोजी गोई, राधेशी यांचासह प्राध्यापक, समारंभात आला.

एमआयटीत वाचन प्रेरणा दिन उत्साहात साजरा

प्रतिनिधि | औरंगाबाद

एमआयटी सिडको येथे भारताचे प्रसाकृतीचे योग्यतावाल सुनिता दांडे यांनी पुस्तकांवरै प्रदर्शन भरविले होते. प्रा. सुषामा साकाळ यांनी वाचाचाचे दिवंगत माझी राशीपती व भारतरत्न डॉ. ए.पी.जे. अद्युल कलाम यांचा महात्व व विद्यार्थ्यांनी आपल्या वाढविकास करावी एक प्रस्तुती जनाविद्यालयात घेतली. प्रेरणादिन वाचव करून साजरा करावा, असे म्हणून साजरा कराऱ्यात आला. महाविद्यालयाच्या प्राचार्यां डॉ. मुक्ती यांच्यांनी वाचाचे कार्यक्रम साप्तशाली गोपनीय संवाद येऊनवरै प्रारंभ करावा. प्रा. आरोही पाटील, प्रा. सचिव कोलंडे यांच्यासह विद्यार्थ्यांनी परिश्रम घेणारे.

गावाव, शुक्रवार, २८ सप्टेंबर २०१८ • अंगलेख : लिंगभाव समतेच्या दिन

औरंगाबाद : रोबोटिक्स कार्यशालेच्या उद्घाटनप्रसंगी उपस्थित यांव्यावर.

एमआयटी महाविद्यालयात रोबोटिक्स कार्यशाला

औरंगाबाद : सिडकोतील एमआयटी महाविद्यालयात नुकतीच दोनदिवसीली 'रोबोटिक्स औपचारिकेशन' या विषयावार कार्यशाला पार पडली. कार्यशालेचे उद्घाटन डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर महाविद्यालयाच्या कुलगुरु डॉ. बी. ए. चोदे होते. अक्षयकांठांनी एमआयटीचे महासंचालक प्रा. सुमित्र शर्मा होते. यांवेळी प्रा. के. व्ही. काळे, सुधीर सांखे, प्रा. सीमा कवटेकर यांची प्रमुख उपस्थिती होती. मालातिक्रिया प्राचार्यां डॉ. मुक्ती यांचव यांनी केले. प्रा. शीतल चव्हाण यांनी सुरक्षाचालन केले. सहसंस्थेजन डॉ. योगेश रोडे, प्रा. रंजन काळे, प्रा. शेत्रु व्यवहारे, प्रा. भास्कर कदम, प्रा. शिरीष पाटील, प्रा. सुषामा साप्तशाली, प्रा. एस. डॉ. कर्तवीरी, प्रा. प्रदीप उडाळे, प्रा. आरोही पाटील, प्रा. वैभव जोशी आर्द्धनी पुढकर घेतला.

गावाव, शुक्रवार, २८ सप्टेंबर २०१८ • अंगलेख : लिंगभाव समतेच्या दिन

www.esakal.com

पुवा ठारीवार मीटा प्रिजो, ये विद्यार्थी

आरंगाबाद : प्रूळ अभियानातून नाटिका साकार करताना एक संग.

शास्त्रीय गायानाने भरला संग

'नारंगा' मंचाचा सकाळी शास्त्रीय गायन सर्वथा जाल्या. सहमारी विद्यार्थ्यांनी शास्त्रीय गायनातील सांगीतिक गुण घेतले, यात विवेकः विद्यार्थ्यांनी योगा दर्शकांना दिले आले. दुगो शास्त्रीय लालवाच स्पर्शेत वातला, सासारी हार्दिकांनी स्तरावा, यांनी शास्त्रीय वातावरन करून करावारांनी प्रेतिकांची सेंचिकां. परावरक दहूनुक काशव गांडेक, सुरु फक्ताव, शास्त्रीकात हस्तमुख आदीची वाप माहिल.

मूळ अभियानातून सामाजिक संदर्भ

मुक्तीप्राचार्यांनी सहमारी योग्यकांनी येती गायण-नेतृते घडाव चा घेतल देणारी, आपांनी तारीखातून पापावृत करूनते, राष्ट्रमंतरावर आणा उंचक प्रेरणादारक नाटिका वात्रारे, मुक्ती अभियानातून विवेक योगा दिला. या सांघिकीच्या अंगांवांत भ्रेत्रांनी चांगली वाप दिली.

एमआयटीच्या विद्यार्थ्यांनी घेतले रस्ता सुरक्षेचे दडे

एमआयटी सिडको महाविद्यालयात विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन करताना घेण्युनी आरटीओ संजय मेत्रोवार.

औरंगाबाद । एमआयटी सिडको महाविद्यालय येथे सोमवारी (२५ फेब्रुवारी) रस्ता सुरक्षा या कायरक्रमाचे आयोजन करावणारा आले. या रिहायासाठी संजय मेत्रोवार (डेंच्युटी आर. टी. ओ.) यांनी विद्यार्थ्यांना सुरक्षित ड्रायविंग आणि अपवाहनाची कारणी तसेच उत्पाय यावर मार्गदर्शन केले. गरुन नवोल तर हांनीन याजवणे, ट्रॉफिक नियमांचे प्रव्याप्ती यांनी तरीके दिली. या वेळी आव्यास महागूळ प्राचार्यांनी डॉ. मुक्ती यांचव होत्या. सुरक्षाचालन प्रा. दंशीवा पाटील, यांनी तरीके आमार प्रा. विजया पाटील यांनी मानले.

कायरक्रमाच्या यास्तित्वासाठी प्रा. एस.व्ही. मेनकुरटे, प्रा. रंजन काळे, प्रा. शतानु व्यवहारे, प्रा. एस. डॉ. योगेश चव्हाण, प्रा. भास्कर कदम, प्रा. शिरीष पाटील, प्रा. सुषामा साप्तशाली, प्रा. एस. डॉ. कर्तवीरी, प्रा. वैभव जोशी, प्रा. शिरीष चव्हाण, प्रा. वैभव जोशी, प्रा. सचिव कोलंडे, प्रा. आरोही पाटील, प्रा. प्रदीप उडाळे, प्रा. सुषामा राजत, प्रा. शोभा मुश्तक, प्रा. ऋषुजा सोनटांकी, डॉ. शशीकला तारीखारे, प्रा. देवेश साहुजी, प्रा. सुमित्र पवार, डॉ. योगेश रोडे, प्रा. ग्रेग्गा देशमुख आदीची सहकाऱ्या केले.

Expert talk on Gender Equality, Ethics, Values & Sexual Harassment at work place.

Seminar on Road Safty.

विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन करतांना आर.टि.ओ. संजय मैत्रे सर

युवा महीत्सव २०१८-२०१९

युवा चैतन्य २०१८-२०१९

युवा चैतन्य २०१८-२०१९

NATIONAL WORKSHOP ON ROBOTICS AND ITS APPLICATIONS

NATIONAL WORKSHOP ON

ROBOTICS AND ITS APPLICATIONS

“क्रिकेट विश्वातील खरा डॉन”
क्रिकेटचे पितामह ‘सर डोनाल्ड ब्रॅडमन’.

आधुनिक युगात क्रिकेटचा विषय आल्यावर तसेच विक्रमांचा विषय निघाला की, मुखावर सर्वप्रथम नाव येते, अर्थातच सचिन रमेश तेंडुलकर, विक्रमांचा बादशाह मास्टर-ब्लास्टर सचिन तेंडुलकर. पण फार कमी लोकांना माहित असावे की, सचिन चे विक्रम ही या विक्रमाला सलाम करतील, असा क्रिकेट विश्वातील खरा ‘डॉन’ म्हणावे तर वावगे ठरणार नाही. त्या क्रिकेटरचे नाव आहे क्रिकेटचे पितामह ऑस्ट्रेलियाचे महान फलंदाच ‘सर डोनाल्ड ब्रॅडमन’.

एक काळ होता की, वादव्याचे दूसरे नाव म्हणजे डॉन ब्रॅडमन होते. त्यांची क्रिकेट कारकिर्द एखाद्या वादव्यापेक्षा कमी नव्हती. सर डॉन ब्रॅडमन यांचा जन्म २७ ऑगस्ट १९०८ ला ऑस्ट्रेलियातील हिन्नोरिया शहरात झाला. लहानपणापासूनच त्यांना क्रिकेटची प्रचंड आवड होती. त्यांनी आपला पहिला आंतरराष्ट्रीय कसोटी क्रिकेट सामना १९२८ ला ऐतिहासिक लॉडस् मैदानावर इंग्लंड विरुद्ध खेळला. येथूनच क्रिकेट विश्वातील या वादव्याला सुरुवात झाली. १९२८-१९४८ हा काळ त्यांनी आपल्या फलंदाजीने गाजवून सोडला. धावांचा जणू काही पाऊसच पडत असे. त्यांचे बहुतांश विक्रम हे मोडणे अशक्यच.

सर डॉन ब्रॅडमन यांनी ऑस्ट्रेलिया संघाकडून एकूण ५२ कसोटी सामने खेळले. त्यात त्यांनी एकूण ६११६ धावा ठोकल्या. आश्चर्याची बाब म्हणजे त्यांची फलंदाजीची सरासरी होती. १९.१४. त्यांनी कारकिर्दीत एकूण २९ शतके तसेच १३ अर्धशतके झळकावली. यामध्ये १२ द्विशतके, तीनवेळा त्रिशतके व दिंशतके खेळ्या १९ वेळा खेळल्या आहेत. प्रथम श्रेणीच्या २३४ सामन्यात १५.१४ च्या शानदार सरासरीने २८०६७ धावा काढल्या. यात ११७ शतके तसेच ६९ अर्धशतके झळकावली. कसोटी क्रिकेटमध्ये ३३४ तर प्रथम श्रेणी क्रिकेटमध्ये नाबाद ४५२ ही त्यांची सर्वोच्च धावसंख्या होती. एका कसोटी मालिकेत सर्वोर्धिक धावा, द्विशतक, त्रिशतक ब्रॅडमन यांच्याच नावावर आहे.

१९३० च्या इंग्लंड दौऱ्यावर ५ कसोटी सामन्यांच्या मालिकेत ब्रॅडमन यांनी विक्रमी १९४ धावांचा पाऊस पाडला. यात त्यांच्या फलंदाजीची सरासरी होती. तब्बल १३९.१४ यात त्यांच्या १ त्रिशतक, २ द्विशतक, १ शतकांचा समावेश होता. एका कसोटी मालिकेत तीन द्विशतक ठोकण्याचा विक्रम देखील ब्रॅडमन यांच्या नावावर आहे. त्या काळी प्रेक्षक त्यांची बॉटिंग बघण्यासाठी रात्रीपासूनच तिकीट मिळविण्यासाठी खिडकीपाशी रांग लावून उभे रहायचे. सर डॉन ब्रॅडमन यांची उंची ५ फुट ७ इंच होती. कसोटी क्रिकेटच्या इतिहासात सर्वात वेगवान द्विशतक न्युझीलंडच्या नंथन ऑस्ट्रलने ठोकले आहे. (२००१-०२ इंग्लंडविरुद्ध १५३ चेंडूत २०० धावा) पण मिनिटांच्या हिशोबाने कमी मिनिटांत (२१४) ब्रॅडमन यांनी केले आहे.

कसोटी क्रिकेटमधील फलंदाजीतील सरासरी म्हटल्यावर डॉन ब्रॅडमन यांचेच नाव घेतले जाणार, कारण १९.१४ च्या सरासरीने धावा करणे म्हणजे जणु चमत्कारच आहे. त्यांच्या १९.१४ च्या सर्वोत्कृष्ट सरासरीच्या आसपास देखील कोणी नाही आणि असारां देखील नाही. त्यांच्यानंतर दुसरा क्रमांक दक्षिण अफ्रिकेचा ग्रॅहम पोलॉक आहे. त्याची सरासरी ६०.१७ होती.

टेस्ट क्रिकेटच्या इतिहासात एका दिवसात सर्वाधिक वैयक्तिक धावा ब्रॅडमन यांच्याच नावावर आहे. ११ जुलै १९३० ला लीड्स हेडिंग्ले येथे इंग्लंड विरुद्ध नाबाद ३०९ धावा काढल्या. डॉन ब्रॅडमन क्रिकेट कारकिर्दींत एकून ७ वेळा शुन्यावर बाद झाले. ह्या ०७ शुन्यामुळे त्यांच्या धावांची सरासरी १०० होऊ शकली नाही. आश्वर्य म्हणजे कारकिर्दींतील शेवटच्या सामन्यात १००च्या सरासरीसाठी केवळ ४ धावांची आवश्यकता होती. पण दुर्देवाने हे स्वप्न त्यांचे अधुरे राहिले. ब्रॅडमन यांना १०० ची टेस्ट सरासरी करण्यापासून रोखणारा गोलंदाज इंग्लंडचा लेगब्रिक एरिक होलीस हा होता. ब्रॅडमन यांनी १४ ते १८ ऑगस्ट १९४८ ला ओव्हलावर आपला शेवटचा कसोटी क्रिकेट सामना खेळला. दुर्देवाने या सामन्यात ते शुन्यावर बाद झाले.

कसोटी क्रिकेट हा क्रिकेटचा शास आहे. कसोटीतील खरा डॉन, क्रिकेटमहर्षी, क्रिकेटचा पितामह अशा गौरवोद्गार सर डॉन ब्रॅडमन यांना म्हटले जाते. असा फलंदाज पुन्हा होणे शक्यच नाही. कारण १९.१४ ही सरासरी म्हणजे आजच्या तरुण क्रिकेट तरुणांसाठी एक स्वप्नच आहे. हा विक्रम कदाचित अबाधित राहील.

संकलन
किरण मच्छिंद्र श्रावणे
वी.व्होक. प्रथम वर्ष
(इंडिस्ट्रियल ऑटोमेशन)

आईचा गर्भ

किती मंद तो प्रकाश तुझ्या गर्भामध्ये होता
स्वर्गातला तो काळ माझ्या भोवताली होता.

एकटाच मी अन् माझं जग तुच होतीस.
या भ्यान जगापासून मला लपवुन तू होतीस.
तुझ्या हृदयाचा आवाज किती मधूर तो होता.
तुझ्या प्रत्येक स्पंदनावर माझा छोटा जीव होता.
तुला मला जोडणारी एक कोमल दोर आत होती.
तुझी नाळ ही जणू वेल मला लपेटलेली होती.
तुझा आवाज येता ओठ माझे हसायचे.
कान माझे फक्त तुझ्या आवाजाला तरसायचे.
तु स्वतःला किती किती जपायचीस एक मी
जगाव म्हणून तू किती किती मरायचीस.
जन्म मला देतांना किती सोसले तू त्रास.
पण मी जगावं हाच तुझा ध्यास.
गर्भातले ते महिने पुन्हा येणार नाहीत पण मी
अजूनही तुझ्या शिवाय जगू शकणारच नाही.

माझी आई...

संकलन...

किरण मच्छिंद्र श्रावणे

माझी आई

काय करावे कळेनासे झाले
कसे रहावे समजेनासे झाले
आलोय तुझ्यापासून दूर एवढा
की जगणे कठीण झाले.

होतोस तुझ्यापाशी जेव्हा मी
वाटायचे स्वर्ग मिळाले
आलोय तुझ्यापासून दूर एवढा
की माझेचं मला कळेनासे झाले

आज येता आठवण तुझी
डौळ्यातून पाणी वाहू लागले
होईल भेट कधीतरी
म्हणून जगणे जगावे लागले

हीच अभिलाषा घेऊन
जगत आहे तुझ्याविना
का करतोस असं परमेश्वर
हे मात्र कळेना

येईन मी तुझ्यापाशी
जगेल आनंदाने
करील आशा परमेश्वराशी
की नको येऊ देऊ दुरावे
असे पुळा कधी !

सोनबाळ इंगले
बी.एस.सी.प्रथम वर्ष
(वर्कशॉप टेक्नॉलॉजी)

मी...

चंद्र तात्यांच्या या रंगलेल्या आभाळाला
चांदण्याची साथ घटु असू दे. सूर्याच्या प्रकाशाची
किरण सतत जीवन जगण्याची नवीन आशा निर्माण
करु दे. या वसुंधरेला निळ्या आभाळाची साथ असू
दे. वृक्षासंगे बहरलेल्या फुलांचे सुगंध सतत राहू दे.

जीवनाच्या या जगण्याला शुद्ध मनाची
साथ असू दे!

दरवळणाच्या या सुगंधास बहराची वाट
असू दे. पाकळ्यांच्या या दवबिंदूना मोत्यांची साथ
असू दे.

जसे की जीवन जगण्यासाठी हृदयाची
घटु साथ असते. त्याचप्रमाणे लहान बाळाला
मायेच्या ओलाव्या प्रेमाची घटु असू दे.

तुझ्या या मायेची सावली माझ्यावर सतत
राहू दे. तूच राहशील माझी जन्मोजन्मी जननी अश्या
या प्रेमळ मायेची आजीवन साथ असू दे.

आजीवन साथ असू दे!

“जीवन जगण्याच्या या जगण्याला शुद्ध मनाची साथ
असू दे!”

सोनबाळ इंगले
बी.एस्सी.प्रथम वर्ष
(वर्कशाप टेक्नॉलॉजी)

हे सामर्थ्य नाशवंत नाही...

विज्ञली आज जरी मी,
हा माझा अंत नाही...
पेटेन उद्या नव्याने,
हे सामर्थ्य नाशवंत नाही...
छाटले जरी पंख माझे,
पुन्हा उडेन मी.
अडवु शकेल मला,
अजुन अशी भिंत नाही...
माझी झोपडी जाळण्याचे,
केलेत केक कावे...
जळेल झोपडी अशी...
आग ती ज्वलंत नाही...
रोखण्यास वाट माझी,
वादळे होती आतुर...
डोळ्यांत जरी गेली धुळ,
थांबण्यास उसंत नाही...
येतील वादळे, खेटेल तुफान,
तरी वाट चालतो...
अडथळ्यांना भिऊन अडथळणे,
पावलांना पसंत नाही...

संकलन
राठोड रविंद्र सुरेश
बी.सी.ए. द्वितीय वर्ष

आयुष्याला द्यावे उत्तर !

असे जगावे दुनियेमध्ये, आव्हानांचे लावुन अत्तर,
नजर रोखुनी नजरेमध्ये, आयुष्याला द्यावे उत्तर...

नको गुलामी नक्षत्रांची, भीती आंधळी तान्यांची,
आयुष्याला भिडतानाही, चेन करावी स्वप्नांची...

असे दांडगी इच्छा ज्याची मार्ग तयाला मिळती सत्तर,
नजर रोखुनी नजरे मध्ये, आयुष्याला द्यावे उत्तर...

पाय असावे जमिनीवरती, कवेत अंबर घेताना,
हसु असावे ओठांवरती, काळीज काढुन देताना...

संकटासही ठणकावून सांगावे, आता ये बेहत्तर,
नजर रोखुनी नजरेमध्ये, आयुष्याला द्यावे उत्तर...

करूनी जावे असेही काही, दुनियेतुनी या जाताना,
गहीवर यावा जगास सन्या, निरोप शेवटचा देताना...

स्वर कठोर त्या काळाचाही, क्षणभर व्हावा कातर-कातर,
नजर रोखुनी नजरेमध्ये, आयुष्याला द्यावे उत्तर...

संकलन
राठोड रविंद्र सुरेश
बी.सी.ए. द्वितीय वर्ष

बालपण

बालपण म्हणजे मजा
 बालपण म्हणजे ढगांत काहीतरी शोधणे
 बालपण म्हणजे ताच्यांत चित्र काढणे
 बालपण म्हणजे फक्त स्वतःसाठी जगणे ॥१॥

आजच्या काळात बालपण कुठे हरवलय?
 का आजची पिढी बिघडत आहे?
 का आजचं जग बदलत आहे?
 आजच्या जगात का वाटत कोणी आपलं तर कोणी परक? ॥२॥
 मला आजही का आठवतो गावाकडचा आंबा
 का आवडते ती डाळींबाचे बन?
 आजही का आवडतो तो
 दगड का मातीचा खेळ? ॥३॥

का असं वाटत की आज सगळ आहे पण सुख नाही
 मित्र आहेत पण जवळ नाहीत.
 मोबाईल असूनही दूरदर्शनची ट्युन नाही
 का वाटते आई-वडील आहेत पण चेहन्यावर ते तेज नाही ॥४॥

आज खुप संदेश देतील पण परत कोणी वदवेल का?
 आजचं बालपण खरंच आपल्यासारखं असेल का?
 आजही वाटत याव ते बालपण
 एक उजाळा असावा बालपणीचा ॥५॥

वय कितीही होवो
 बालपण विसरता येत नाही
 एका हाकेत मित्रांची येतात मित्र
 काही कमी नाही ॥६॥

पण खरंच लहाणपण येईल का परत?
 तो एक निष्काळजीपण, ती मजा, मस्ती ना कशाची फिकर
 वयाने मोठे होऊन खरे,
 पण खरच आहेत अजूनही छोटे अजूनही छोटे ॥७॥

विचार

काय नाहीस, तू नाही बुजूर्ग, हिम्मत आहे तुझ्यात,
कर सखोल अभ्यास, आहे तुझ्यात ती औकात ॥७॥

आज जरी भीत असतील, उद्या लढशील तू,
जरी असली भीती, तरी संपेल ती ॥१॥

आज लढ तू उद्या होशील योद्धा, बन आता लढवय्या,
आज जरी हरण्याचे वेध, तरी उद्या आहेत तू अजिंक्य ॥२॥

विद्यार्थी आहेस आणि विद्यार्थीच राहशील, कर फक्त प्रयत्न हरणार नाहीस तू,
आज येतील आव्हाने चर्चा सामोरे जाशील, विचार करु ध्येयाचा, कधी न हरशील तू ॥३॥

आज होईल संघर्ष, येतील आव्हाने,
जिद्द आणि चिकाटी, हेच तुझे गाणे ॥४॥

संपतील मोह माया, होतील खुष सारे,
क्रोध, मत्सर नाही, तर मनात ठेव भाव सारे ॥५॥

आज लढ तू खुप उद्या मिळेल यश,
हारून जाऊ नकोस, तर जिंकशील जग ॥६॥

आवाजाला घाबरशील तर येतील विचार वेगळे
पण विचारावर काबू केलास तर सगळे होईल चांगले ॥७॥

खेळ आहे विचारांचा विनीमय कर गड्या
जिंकशील तूच नशीबाच्या वाण्या ॥८॥

श्याम शिंदे
बी.एस्सी. प्रथम वर्ष

शिक्षक

आजही आठवतो तो दिवस,
 जो शाळेत होते मी,
 मज्जा, मस्ती, धिंगाना,
 न होता कमी ॥ १ ॥

हॉस्टेल चे दिवस,
 असतात जगावेगळे,
 धमाल कॉमेडी,
 मस्ती व्हायची पुन्हा पुन्हा ॥ २ ॥

मित्र होते असे,
 जे साथ द्यायचे भारी,
 पण केले नाही गुन्हे
 ना केली हाणी ॥ ३ ॥

आता वाटते वाईट,
 सोडतो साथ मित्रांची,
 दूर झाले दुरावे,
 राहिल्या त्या आठवणी ॥ ४ ॥

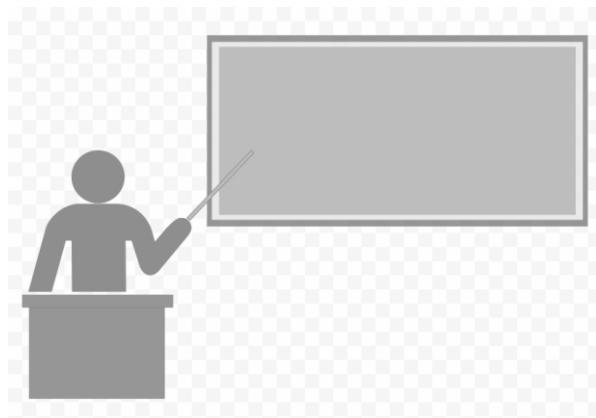
आज जरी तुम्ही खुष तसेच,
 तरी गुरुवर्य असतात चांगले,
 सुख, दुःखातही साथ देतात सारे,
 मजेत जगायचे शिकवले तुम्हीच ॥ ५ ॥

आजही वाटते पुन्हा जावे शाळेत
आणि मागावी माफी त्यांची,
आठवावे परत दिवस ते
होते त्यांच्याच चरणी ॥ ६ ॥

खरच चांगले होते ते दिवस,
राहील्या फक्त आठवणी,
आव्हाने येतील पण साथ देतील ते,
खुप मोठे व्हायचे म्हणत असत शिक्षक ॥ ७ ॥

आजही विसरलो सारे,
पण नाही विसरलो प्रामाणिकपणा,
नाही विसरतो संस्कार,
जे आहेत माझ्या मनी लिहितो तेच लेखणी ॥ ८ ॥

श्याम शिवाजीराव शिंदे
बी.एस्सी. प्रथम वर्ष

Thought's

शिक्षक और सड़क
दोनों एक जैसे होते हैं
खुप जहाँ है वही पर रहते हैं,
मगर दुसरों को उनकी मंजिल तक पहुंचा ही देते हैं ।

A Good Teacher is
like a Candle it
Consumes it self to
light the way for others.

आई वडीलांसाठी
कोणत्याही गोष्ट सोडा,
पांतु कोणत्याही गोष्टीसाठी,
आई वडीलांना सोडू नका ।

काळा रंग हा अशुभ समजला जातो
पण प्रत्येक काळ्या रंगाचा
फळा हा अनेक विद्यार्थ्यांचे
आयुष्य उज्ज्वल करतो ।

मैत्री कधी संपत नसते,
आशेविना इच्छा पूरी होत नसते,
तुझ्या जीवनात मला ओझे नको समजुस,
कारण डोळ्यांना कधी पापण्यांचे ओझे नसते...

क्या खूब लिखा है किसी ने
संगत का जरा ध्यान रखना साहब..!
संगत आपकी खराब होगी
और बदनाम माँ बाप और संस्कार होंगे...!!

जैसे हो वैसे ही रहे क्योंकि,
ओरिजिनल की किमत डुप्लीकेट से ज्यादा होती है !

"A Girl first
true love is
her father."

एक बात बोलू
रिलेशनशीप से ज्यादा
जरुरी है
या खुद की सेल्फ - रिस्पेक्ट !

मनिषा जी. ठोके
बी.सी.ए. द्वितीय वर्ष

आई-बाप

आई – बाप सोडून या जगात
फुकट काहीही मिळत नाही.
या दोन फुकट मिळालेल्या गोष्टींचे
आपणास मोल कळत नाही...!

मंद तेवणारी समई, जणु ती आपली आई
जीवन आपुले प्रकाशमान, करून ती जाई
पण त्या ज्योतींचा चटका, सहन जो करतो
तो खरा आधार, ज्याला बाबा म्हणतो.

एक पुत्र ने दो खुबसुरत पंक्तियाँ लिखी :
पिता की मौजुदगी सुरज की तरह होती है,
सुरज गर्म जरुर होता है
अगर न होतो अंधेरा छा जाता है !

प्रतिक्षा नवगिरे
बी.सी.ए. द्वितीय वर्ष

मैत्री

थकलेले जीव सारे
 सावलीला निजले होते...
 बाभळीचे झाड घराशी
 फुलांनी सजले होते...
 पाखरांनी आपले घरटे
 छपराला टांगले होते...
 भातुकलीचे डाव दारी
 खेळ सारे मांडले होते...
 तेव्हा उमगले ते घर
 माझ्या मित्राने बांधले होते...

आप हमेशा इतने छोटे बनीए कि
 हर व्यक्ति आपके साथ बैठ सके
 और आप इतने बडे बनीए कि आप
 जब उठे तो कोई बैठा न रहे।

बस झालं
 “तुमच्यासाठी काय पण”
 बोलणं
 आता फक्त एकच बोला
 आई-बडीलांसाठी काय पण...

Thought's

आयुष्यात समजा आपण
एखाद्या गोष्टीत हरलो
तर
ती भावना जितकी दुर्देवी
आणि दुःखदायक असते
त्यापेक्षाही पुन्हा त्याच गोष्टीत
जिंकण्याची इच्छा नसणं
ही भावना जास्त भयंकर असते
प्रयत्न करत राहा...

चांगला गुरु तुमच्यासाठी
यशाचे दरवाजे
उघडून देऊ शकतो
पण त्यातुन यशाच्या
दिशेने जाण्यासाठी
आपल्या स्वतःलाच
चालावे लागते.

नाही हा शब्द जो पर्यंत
ऐकु येत नाही तो पर्यंत सगळे
काही शक्य आहे.

मैत्री ही वर्तुळासारखी असते
ज्याला कधीच शेवट नसतो.

भाग्यश्री लोखंडे
बी.सी.ए. द्वितीय वर्ष

Thought's

शब्द बोलताना शब्दाला धार
 नको तर आधार असला पाहिजे,
 कारण धार असलेले शब्द मन कापतात
 आणि आधार असलेले शब्द मन जिंकतात ।

जीवनामध्ये तुमच्या चांगल्या कामाबद्दल
 जर कुणी तुमची प्रशंसा केली नाही तर
 दुःखी होऊ नका...
 कारण
 तुम्ही अशा जगामध्ये राहता
 जिथे
 तेल आणि वात जळते...
 पण
 लोक म्हणतात “दिवा”
 जळत आहे...

भाग्यश्री लोखंडे
 बी.सी.ए. द्वितीय वर्ष

माझ्या बालपणी

माझ्या बालपणी होती, माती दगडांची घरे
परि घराघरातून, होते जिव्हाळ्याचे झरे !

एक बोटाला लागले, कळ दुसऱ्या बोटाला
एक तीळ म्हणे तेव्हा, सात जणात वाटला !

जेव्हा गावचा तरुण, निघायचा ममईला
देई निरोप रडून, अख्या गाव तेव्हा त्याला !

छोटा रुपयाही तेव्हा, वाटे गाडीच्या चाकाचा
एका गिन्हीतही तेव्हा, खाऊ यायचा जत्रंचा !

तेव्हा पैसा होता छोटा, माणसाचा दिल मोठा
आता पैसा झाला मोठा, माणसाचा दिल छोटा !

संकलन
प्रा. शिरिष अ. चव्हाण

तुम्ही कोठेही जाऊ नका

तुम्ही कोठेही जाऊ नका !
 टि.व्ही. चॅनेलवर नेहमी सांगतात,
 सगळे रिकामे असतात का?
 सगळे थोडेच ऐकतात का?

तुम्ही कोठेही जाऊ नका !
 बायका नवच्यांना म्हणतात
 नवरे मात्र संधी शोधतात
 सगळे थोडेच ऐकतात का?

तुम्ही कोठेही जाऊ नका !
 मुले पप्पांना म्हणतात
 अभ्यासाला मदत मागतात
 सगळे थोडेच ऐकतात का?

तुम्ही कोठेही जाऊ नका !
 व्यसनात गुरफटू नका
 मोठी माणसं विनवतात
 सगळे थोडेच ऐकतात का?

तुम्ही कोठेही जाऊ नका !
 पुरे झाली समाज सेवा
 इतरांनाच मिळाला मेवा
 सगळे थोडेच ऐकतात का?
 माझ्या कविता जरा ऐका,
 नाही मारत कोणी हाका
 सगळे थोडेच ऐकतात का?

प्रा. शिरिंघ अ. चव्हाण

हिंदी सिनेमा के असली शाहंशाह श्री अमिताभ बच्चन

आज का शहंशाह करते वो दिलो पे राज
ठुकराया कहकर की प्यारी नहीं आपकी आवाज

अंधेरे थे रास्ते दिख रही नहीं थी कोई यहाँ राह
अनवर भाई से दोस्ती मिली रहने की अब पनाह

दिखना था जलवा और शक्षीयत का अपनी
शाल हिंदूस्थानी के लिए अब्बास जी की पड़ी नजर

अब जिंदगी में उनकी बस आनंद ही आनंद था
सलीम जावेद के कहने पर प्रकाश आमंद था

निभाया अब जंजीर में वो गुस्सैल युवक का किरदार
मनमोहन हो गया सब कुछ सर्वश्रेष्ठ का पुरस्कार

कभी-कभी कही बाते और वो उनके दिवार वाले दिन
शहंशाह बना दिया टीनू जी ने और पुरस्कार वाले दिन

संवादो से अपने पहचानगार सब कादर साहब की देन
युँ ही नहीं आज करोड़े रहते आपके लिए यहाँ बैचेन

वो आज भी सबले पहले उतार में खडे होने का अंदाज

आज का शहनशाह करते वो दिलो पर राज
ठुकराया कहकर की भारी ही आपकी आवाज

सर जी हिंदी सिनेमा के स्वर्णिम ५० वर्षों की
बहुत बहुत बधाई और शुभ कामनायें !

संकलन...
किरण मच्छंद्र श्रावने

સુધ્દ

કાલ એક બાતમી વાચલી પંચ્યાહતર વર્ષાચ્યા આઈલા રસ્ત્યાવર સોડૂન તિચ્યા તીન મુલાંની બેદખલ કેલે. યા પૂર્વી તિચી વીસ એકકર જમીન ખાલ્લી. સહા ડિગ્રી તાપમાનાત આપણ્યા જન્મદાત્રીલા વાચ્યાવર સોડૂન જાણારી હી પિલાવળ કિતી નિર્દ્દયી અસેલ યાચી કલ્પના આલી, મન વિષણુ ઝાલે, માઝ્યા વાટ્યાલા, આઈ વડીલ માઝ્યા ભાવંડા પેશા આજ પર્યત તરી કમી આલે. મી સતત ગાવાગાહેર પ્રથમ શિક્ષણસાઠી તર નંતર નૌકરીચ્યા નિમિત્તાને ત્યામુલે ત્યાંચ્યાસોબત ફાર કમી રાહણ્યાચા યોગ આલા પણ જિવ્હાલ્લા, પ્રેમ, કાળજી, આપુલકી, ઓઢ કથી કમી ઝાલી નાહી, ત્યામુલે આશા બાતમ્યા એકલ્યાને કી કાંઈજાત ધસ્સ હોતાં. કારણ ઘરાત નેહમી જેષ્ઠાંચા માન કરણ્યાચા સંસ્કાર, માઝ્યા આઈ વડીલાંની, આજી આજોબાંચી ત્યાંચ્યા આજારપણાત, વૃધ્ધાપકાળાત કેલેલી મનાપાસૂન સેવા હે સગળે પાહૂન સમાજાતલા વિરોધાભાસ જાણવતો.

અશ્યાતચ એક અશીહી બાતમી વાચલી કિ દોન ભાવાંની ખટલા દાખલ કેલા કી આઈ વડીલાંચા સહવાસ આમ્હાલાચ મિળાવા. કારણ આઈ વડીલ પહિલ્યાપાસૂન મોઠચા ભાવાકંડેચ રાહતાત, મોઠચા ભાવાલાચ ત્યાંચી સેવા કરણ્યાચી સંધી મિળાલી, મલા નાહી તસેચ માઝ્યા મુલાંના દેખીલ ત્યાંચે સંસ્કાર મિળાવેત અસે માઝે મત આહે. તસેચ મોટે ભાઊ સુધ્દા ખૂપ થકલે આહेत ત્યામુલે ત્યાંચીહી સેવા મલા કરાયચી આહે, કદાચિત કોર્ટાંચ્યા ઇતિહાસાત હે ગોડ ભાંડણ પહિલેચ અસાવે.

યા દોન્હી બાતમ્યા વાચતાના ડોળ્યાંચ્યા કડા પાણાવલ્યા, ત્યાતીલ એક દુઃખાચે અશ્રુ હોતે તર દુસરે આનંદાશ્રુ હોતે, મુલાત મલા આજાહી અશ્રુ યેતાત તેવ્હા વાતાં કી ચલા આજાહી મન સંવેદનશીલ આહે નાહીતર સંવેદના બોથટ ઝાલ્યાચા ઘટના સર્વત્ર ઘડતાના દિસતાત. યાચા પરિપાક આઈવડીલાંચ્યા સંસ્કારાત આહेत હે માત્ર નક્કી...

પ્રા. રંજય કાળે
ઔરંગાબાદ

संवेदना

आज बातम्या बघताना एक बातमी अशी ऐकण्यात आली की, सातव्या वेतन आयोगाला राज्य सरकारची मंजुरी, सर्व शासकीय कर्मचारी आनंदला, तसे आपला आणि वेतन म्हटले आपल्याला नाही तर नाही, कुणाला तरी लाभ मिळतोय ना आपण ही आनंद व्यक्त केला पाहिजे तसा त्याचा लाभ मिळणाऱ्या काही मित्रांना अभिनंदनाचा संदेश पाठवला, त्यांनी लगेच धन्यवाद ही पाठवले, बातम्या चालूच होत्या की अशी ही बातमी लगेच आली की एक प्राथमिक शिक्षकाने मुख्यमंत्रांना पत्र लिहून वेतन आयोग रद्द करण्याची विनंती केली, की शेती व शेतकऱ्यांची अवस्था खूप हलाखीची आहे. त्यातून दुष्काळाचे सावट आहे, तरी हा पैसा शेतकऱ्यांसाठी व त्यांच्या कल्याणकारी योजनांसाठी खर्च करावा. आणि माझ्या डोक्यात एक विचार आला की कितीही कमालची संवेदना आपल्याच समाजामध्ये आपली काही भावंड उपाशी तर काही अर्धपेटी यात मात्र आपण पोटभर असतानाही वर बांधून घेण्याची मनोवृत्ती त्यात उमद्या मनाच्या शिक्षकाने झिडाकारून टाकली. या घटनेने मनावर खूप खोलवर परिणाम केला आणि लक्षात आले की एकाच देशात एक गरीब देश जो अजूनच गरीब होत चाललाय तर श्रीमंत देश श्रीमंतच होत चाललाय, पण त्या शिक्षकाच्या संवेदनेमुळे आशेचा एक किरण वारू लागलाय की चला वाळवंटात सुध्दा पाण्याचा निर्मळ झरा वाहतो आणि तो अनेकांची तहान भागवण्यासाठी पुरेसा आहे. मला माहित आहे काहीजण म्हणतील यांना मिळत नाही म्हणून यांना हे पाहवत नाही पण मित्रहो असमानतेचे विष हे असेच वाढत राहिले तर सशक्त, निर्भय व आनंददायी समाज निर्माण होणार नाही.

प्रा. रंजय काळे
औरंगाबाद

असं का वागतात लोक?

आजोबांनी दार किलकिलं करुन विचारलं काय काम आहे? 'आजोबा गणपतीसाठी वर्गणी' मला इथल्या कोणत्याही सण-समारंभामध्ये रस नाही, असा बोर्ड लावू का आता दारावर?

आजोबा अगदी चिडून बोलले आणि त्यांनी खडकन दार लावून घेतलं. माझ्यासाठी ही गोष्ट फारच धक्कादायक होती. पण ह्या कामाचा बराच अनुभव असलेला राहूल माझ्या सोबत होता. 'छोड रे ऐसे होते है कुछ लोग' म्हणत त्याने दुसऱ्या दाराची बेल वाजवली.

तीन इमारतीमध्ये फिरुन झालं तरी तो प्रसंग काही माझ्या मनातून गेला नव्हता. त्यांना नव्हती द्यायची वर्गणी तर ते निट सांगू शकत होते ना? सरळ दार लावून घेण्याची ही कोणती पध्दत? मी पुन्हा तोच विषय काढला, पण एकदम थबकलो, अशाच प्रकारच काही तरी मला आठवलं काही दिवसांपूर्वी मीच बोललो होतो असं काहीतरी, कुणाला बरं?

आठवलं, सकाळचे आठ वाजले होते, मी स्टेशनला पोहोचलो होतो. तितक्यात गळ्यात आयकार्ड घातलेला मुलगा आला आणि हातातील फाईल दाखवून म्हणाला, सर मी एका एनजीओ कडून आलोय! घाईच्या वेळात कुठे कडमडायला येतात ही माणसं? ट्रेन मुटायला एक मिनिट असतांनाच कसे येतात? आज माझी ट्रेन गेली तर, असा संवाद चालू असतांनाच तो मुलगा परत आला आणि म्हणाला, सर आता मात्र मी फार वैतागलो, हे पहा, तुमच्या कोणत्याही पॉलीस्या, डोनेशन्स या मध्ये मला काढीचाही रस नाही, असा टँग लावून फिरु का गळ्यात? आज मी त्या मुलाच्या भुमिकेत होतो का?

तेव्हा त्या आजोबाचं बोलाणं आणि दार लावून घेण मला चांगलच झोंबल होतं. मी ही त्या मुलाशी असाच वागलो होतो. खरचं आपण जेव्हा दुसऱ्यांच्या भुमिकेत काही काळासाठी का होईना शिरतो, तेव्हा त्यातून अनेक गोष्टी शिकायला मिळतात, इतरांशी आपलं वागणं कितीही सहज वाटत असल तरी इतरांशी ते कदाचित मनाला लागणारं असू शकत.

हेच आपण कधी करून पाहत नाही आणि मग करतो गणितं कोण, अस का वागलं, याची! कुणी आपल्याशी तुसडेपणानं बोललं, तोडून टाकलं, एकदम की आपण चिडतो, पण आपण इतरांशी असंच बोलतो, फटकून वागतो, तेव्हा? असं का वागतात लोक?

प्रा. शिरिंघ अ. चव्हाण

पेरुचे झाड

एका गावात एक माळी होता. त्याने आपल्या घराभोवतीच्या जागेत एक पेरुचे छोटे रोप लावले. मात्र हे रोप वाढतच नसे. रोप थोडे वाढू लागले की आसपासची जनावरे त्याची पाने खात असत. त्यामुळे ते रोप हवं तस वाढत नव्हतं. मग माळ्यानी त्या झाडाभोवती काटेरी कुंपन केले. त्यातून झाडाला चांगले संरक्षण मिळाले. मग झाड हव्यूहव्यू वाढू लागले.

अशीच काही वर्ष निघून गेली. आता झाड चांगले मोठे झाले होते. त्यामुळे झाडाच्या बुंद्याला कुंपणाचे काटे टोचू लागले. काही दिवसांनी माळ्याने ते पाहिले मग माळी झाडाला म्हणालो 'आरे पेरुच्या झाडा, मी हे कुंपन काढून टाकू का? आता त्याचा काय उपयोग आहे तुला? उलट तुला त्याचा त्रासच होते'. त्यावर झाडाने माळी बाबांना उत्तर दिले.

झाड म्हणाले 'माळी बाबा ते कुंपन आहे, तसेच असू दे, सध्यातरी मला त्याचा त्रास अजिबात होत नाही, आजवर मी त्याच्या संरक्षणाखाली वाढलो, मोठा झालो आहे, त्याने आजवर माझे संरक्षण केले आहे. माझा जीव वाचवला आहे त्यामुळे मी त्याला अजिबात टाकून देणार नाही काळानुसार कुंपन आपोआप वाळून गळून पडेल'. झाडाचे ते बोल खेरे ठरेल. असचं काही काळ गेला आणि ते काटेरी कुंपन आपोआपच गळून पडले.

तात्पर्य : ज्यांच्या संरक्षणात (आई, वडील, पालक) आपण मोठे होतो, त्यांचा त्याग आपण मोठे झाल्यावर करायचा नसतो.

प्रा. शिरिष अ. चव्हाण

पाणबुडीविरोधी सी-किंग हेलिकॉप्टर

सी किंग हे हेलिकॉप्टर अमेरीकेच्या सिकोस्की एअरक्रॉफ्ट कॉर्पोरेशनने १९५९ साली प्रामुख्याने पाणबुडी विरोधी हेलिकॉप्टर म्हणून विकसीत केले. सोव्हिएन युनियनच्या पाणबुड्या शोधणे आणि त्या नष्ट करणे हे सी-किंगचे प्रमुख काम मात्र त्याच्या विविध आवृत्ती शत्रूच्या हल्ल्याची आगाऊ सुचना देणे (अर्ली वार्निंग सिस्टम) सैनिक आणि सामानाची वाहतूक करणे, बचावकार्य तसेच लाढाऊ भुमिकेतही वापरल्या जातात.

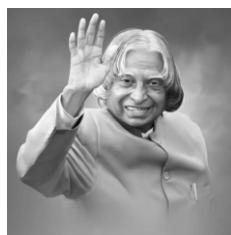
ब्रिटनची बेस्टलँड ही कंपनी अनेक वर्षांपासून अमेरिकी सिकोस्की कंपनीची हेलीकॉप्टर परवाना घेऊन तयार करत आली आहे. त्यानुसार ब्रिटनमध्येही सी-किंग हेलिकॉप्टरचे उत्पादन होते. भारत आणि पाकिस्तान यांच्यातील १९६५ सालच्या युद्धानंतर पाकिस्तानने आधुनिक पाणबुड्या खरेदी करण्यावर भर दिला. त्या शोधून नष्ट करण्यासाठी भारताने ब्रिटनकडून सी-किंग हेलिकॉप्टर खरेदी केली. १९७१ च्या बांगलादेशमुक्ती युद्धापर्यंत ती भारतीय नौदलात दाखल होऊ लागली. मात्र तेव्हा त्यांचा फारसा वापर झाला नाही. त्यानंतर भारतीय नौदलात त्यांची भुमिका महत्वाची राहिली आहे. अमेरिका, ब्रिटन, भारतासह अर्जेंटिना, ब्राझील, डेन्मार्क, इराण, इराक, इजिप्त, सौदी, अरेबिया, पेरु, मलेशिया, स्पेन, कॅनडा, बेल्जिअम, नॉर्वे, जर्मनी या देशाच्या सैन्यदलात सी-किंग हेलिकॉप्टर कार्यरत आहे. सी-किंग हेलिकॉप्टरच्या वापर काही काळ अमेरिका अध्यक्षांच्या प्रवासासाठीही (मरिन वन) केला जात होता.

सी-किंग ताशी २४५ किमी वेगाने १२३० किमी प्रवास करू शकते. डॉप्लर, रडार, सोलार, चुंबकिय संवेदक आदी प्रणालींमुळे सी-किंग पाणबुडी शोधण्यात वाकबगार आहे. पाणबुड्या आणि युद्धनौका नष्ट करण्यासाठी त्यावर टोपर्डो, रॉकेटस सी-ईंगल क्षेपणाऱ्ये आहेत. त्यावरील रडार शत्रुच्या हल्ल्याची आगाऊ सुचना देऊ शकतात, त्यांच्या शत्रुसह युद्धभुमीवर वाहन नेऊ शकते. त्यामुळे इजिप्तने त्यांचा खास कमांडो पथकासाठी वापर केला आहे.

ब्रिटन आणि अर्जेंटिना यांच्यातील १९८२ सालच्या फॉकलंड युद्धात सी-किंग हेलीकॉप्टरनी महत्वाची कामगिरी बजावली. त्यासह १९९१ सालचे कुवैतच्या मुक्तीसाठी आखाती युद्ध १९९३ साली बाल्कन आणि कोसोवो संघर्ष २००५ साली इराकवरील आक्रमण आदी युद्धात त्याचा वापर झाला. एक बहुउद्देशीय हेलीकॉप्टर म्हणून सी-किंगची ख्याती आहे.

संकलन
भाग्यश्री कैलास सहाने
बी.सी.ए. प्रथम वर्ष

डॉ.अब्दुल कलाम यांचा जीवनातील प्रेरक प्रसंग

डॉ.अब्दुल कलाम (APJ Abdul Kalam) यांना पायलट बनायचे होते. पण त्यासाठी कुणीही मार्गदर्शक नसल्यामुळे त्यांनी बी.एस्सी. ला एँडमीशन घेतली. नंतर फायनल इयरला त्यांना कळले की, पायलट बनायचे असेल तर इंजिनियरिंग मधील 'एरोनॉटीकल इंजिनियरिंग' ला प्रवेश घ्यावा लागतो. मार्गदर्शक नसल्यामुळे आयुष्यातील तीन वर्ष वाया घालविले असे त्यांना वाटले. ते त्यावर खुप रडले देखील.

परंतु याच बीएस्सी फिजिक्सने त्यांचे जीवन घडविले. नंतर 'एरोनॉटीकल इंजिनियरिंग' ची पदवी घेतली, त्यावर्षी संपुर्ण भारतातुन केवळ आठ मुलं ही पदवी घेऊ शकले. त्याकाळी फक्त 'एअर इंडीया' हीच पायलटच्या जागा भरायची व 'एअर इंडीया' ला फक्त सात जागा भरायच्या होत्या आणि अर्ज आले होते आठ, त्यात डॉ.ए.पी.जे. अब्दुल कलाम हे टॉपर होते.

सर्वांची इंटरव्ह्यु घेण्यात आल्या आणि सिलेक्शन्स देखील झाले. पण डॉ. कलाम सोडुन सर्व उमेदवारांना नौकरी मिळाली. डॉ. कलाम यांची 'ऊंची' कमी आहे, या कारणामुळे सिलेक्शन कमिटीने त्यांना नाकारलं होत.

डॉ.अब्दुल कलाम खुप हताश झाले, व ते रामकृष्ण मठात गेले जिथे त्याचं पूर्ण बालपण गेले होते. आपली निराशा आणि उदासी घेऊन ते हरीद्वारच्या मठात गेले. स्वामीजींनी कलामांना हताश पाहून त्यांना बोलले, 'का ऊदास आहेस..? जीवनातील एका संग्रामात अपयशी ठरलास, याचा अर्थ नव्हे, की तु कर्तृत्ववान व यशस्वी पुरुष बनु शकत नाही. कदाचीत ईश्वराने तुझी निवड एखाद्या महान कार्यासाठी केली असेल. कलाम यांना ते पटले व ते घरी जाण्यासाठी दिल्लीला परत आले.'

पण दुस-या दिवशी पैपरमध्ये, 'एरोनॉटीकल इंजिनियर पाहीजे' अशी जाहीरात आली होती, कुण्या विक्रम साराभाईंची पगार एअर इंडीयाच्या दुप्पट.इंटरव्ह्युला पुन्हा तेच आठ कँडीडेट, एकच जागा, यावेळी मात्र कलाम यांचीच निवड झाली. कलाम दुस-या दिवशी नोकरीला गेले, म्हणाले, 'सांगा विमान कुठे घेऊन जायचे?' यावर विक्रम साराभाई म्हणाले,

‘आपल्या जवळ विमानच नाहीये आणि मला खात्री आहे की हे विमान तूच बनवू शकशील !
पुढचा इतिहास तुम्हाला माहीती आहे.

तर मित्रांनो... ! तुम्ही आयुष्यात जरी अपेक्षित ध्येय मिळवू शकले नसाल, तर डॉ.
ए.पी.जे.अब्दुल कलाम सर यांच्या जीवनातील हा प्रसंग विसरु नका... ! कदाचित तुम्ही
भारताचे भावी कलाम सर असाल.

जीवनात अयशस्वी जरी झालोत तरी निराश होऊ नये
कारण,

F.A.I.L. चा अर्थ

First Attempt In Learning

असाच आहे..!!

प्रयत्नांना कधीही

शेवट नसतो

कारण,

E.N.D. चा अर्थ

Efforts Never Die

असाच घेऊयात..!!

आयुष्यात कोणाकडूनही

नकार आला तरी

खचून जाऊ नये

कारण,

N.O. म्हणजे

Next Opportunity

संगीताचा वारसा

वारसा ही जतन करण्याचीच गोष्ट नव्हे तर संवर्धन करणंही त्यात अपेक्षित आहे. संवर्धनासाठी जतन आवश्यक. वारसा मग तो कोणताही असो सांस्कृतिक, नैसर्गिक त्याची वर्षावर्षाला घसरण होत चाललीय. शास्त्रीय संगीत नामशेष होत चाललं असून 'ख्री' या विषयाभोवती संगीत पिंग घालीत आहे. सामाजिक, कौटुंबिक परिस्थितीचे भावनिक प्रसंगाचं सोनं करणारं संगीत आजही काहीच्या मनावर राज्य करून आहे म्हणून 'जतन' संवर्धनाच्या थोड्या आशा आहेत.

कर्णमधूर संगीत जाऊन कानफटी संगीत आलं आहे. आशयहीन गीताला संगीतही तसेच दिले जात आहे. दर्जा घसरला की, वारसा स्वतःचं अस्तित्व गमावून बसतो. नैसर्गिक व सांस्कृतिक वारसाच मूळात नष्ट होत चालला आहे. संगीत फुलतं ते निसर्गात व संस्कृतीत, निसर्गाची जागा प्रदूषण व्यापत आहे व संस्कृती लोप पाऊन विकृती सर्वत्र दिसत आहे. संगीत पोकळीत तयार होत नाही. मानवी मनाचं भावनिक स्पंदन म्हणजे संगीत. भावनाच बोथट व्हायला लागल्या आहेत. कुटुंबातील, सामाजिक संवाद कमी होत चालले आहेत. मानवी मनाच्या आंतरक्रियाही कमी होत चालल्यात. संवाद व आंतरक्रिया संगीत समृद्ध करतं. निष्क्रिय व एकतर्फी समूहसंपर्क साधनांनी माणसाच्या हालचाली सीमित केल्या आहे. पूर्वीप्रमाणे वारसा नैसर्गिकरित्या जतन केला जात नाही. कारण निसर्गाच उद्घवस्त करणं चाललं आहे. वारसा जतन करण्यासाठी जाणीवपूर्वक प्रयत्न सर्व क्षेत्रात सुरु आहेत.

सा रे ग म ला खुंटीला टांगून वारसा जतन कसा होईल. कुत्रे चावल्यावरचा आवाज, कुठेही कसंही अंग वेडं करण्यासाठी संगीत आवश्यक आहे का? संथ नदीप्रमाणे निखळ झन्याप्रमाणे वाहणारं संगीत जाऊन अवखळ, रैद्रमुद्रा धारण करणारं, समुद्राच्या भरतीच्या लाटेप्रमाणे पण त्याच गतीनं आहोटी लागल्याप्रमाणे ओसरणारं ठरत आहे. कर्णमधूर ते कानठळी बसविणारं संगीत असा प्रवास चित्रपट संगीताचा चालू आहे. सध्याचं संगीत तकलादू व इतकं क्षणभर ठरत आहे की, आजचं संगीत उद्या ऐकावं वाटत नाही. जुन्या संगीताने 'वेड' लावलं. आजच्या संगीतानं 'वेडं' केलंय. पूर्वीचे हिंदी चित्रपट संगीत संस्कारक्षम होते. देशभक्ती, देवभक्ती, समाज, कुटुंब यांच्या उदात्त प्रेमाची महती गाणारं होतं. नायक नायिका स्वतःचा डांगोरा पिटत नव्हती. स्वतःच्या वासनेचा गीतातून, संगीतातून जाहीर लिलाव करत नव्हती.

'संगीत' काय चीज आहे हेच आजच्या पिढीसमोर येत नाही. आलेलं संगीत हेच व एवढंच संगीत आहे असं त्यांना वाटत आहे. शास्त्रीय संगीत ऐकण्याआधीच डोकेदुखी वाटत आहे. शास्त्रीय संगीत निसर्गातील संगीत याचा विचार देखील न करण्याइतकी परिस्थिती आजच्या हिंदी चित्रपट संगीताने त्यांच्यासमोर आणली आहे. सिनेमाचं नाणं चालतं

करण्यासाठी त्यांनी शास्त्रीय संगीत मोडीत काढलं. व्यक्तिमत्व विकासात संगीताला स्थान आहे. मनातील भावनिक पोकळी संगीतानेच भरुन येते. मानवी जीवनाला सुंदर पडलेलं स्वप्र म्हणजे संगीत. आजच्या चित्रपटांना अनेक कुबड्यांचा आधार घ्यावा लागत आहे. सगळच टुकार असलेल्या चित्रपटात संगीताही भिकार संगीताच्या अनेक पैलूंचं दालन खुलं करण्यात चित्रपट अयशस्वी ठरत आहेत. संगीताचं व गाण्याचं वर्चस्व असलेली चित्रपट नामशेष होऊन संगीताचाही दुष्काळ पडत आहे. कथानक नसलेल्या चित्रपटात कोवळी मुले व निसर्ग सौंदर्याचा आधार सगळ्याच प्रेमकथा घेत आहेत. प्रेमाची, प्रेमाच्या संगीताचीच बाजू त्यांच्यासमोर येत आहे. उदात्त, संगीत, करुण संगीत त्यांच्यासमोर येत नाही, आणलं जाऊ देत नाही. संगीतावर मान डोलावायची असते, वेडे वाकडे अंगविक्षेप नव्हे. दर्दभरीत संगीत त्यांना नकोच आहे. हिंदी चित्रपट संगीत आज उपभोग संस्कृतीच्या जबड्यात अडकले आहे. नाना प्रकारच्या संगीताच्या कॅसेटसुनी माणसांना हतबल केले आहे, नादी लावले आहे. कविता, शोक ऐकाकाळी पाठ म्हणणारी मुले आई वडिलांसमोर अशील गाणे, संगीताच्या धूनवर पाठ करीत आहेत. गाणं लक्षात राहतं ते आशयामुळे पण आशयाची जागा संगीतानं घेतली.

केवळ प्रेमाच्या गाण्यासाठीचं संगीत खर्ची पडत आहे. आज प्रेम सोडून कोणतंच गाणं संगीतानं नटत नाही. कारुण्यानं ओर्थंबलेली गाणी, संगीत ऐकवणारा वर्ग ही कमी होत आहे. संगीताची अभिरुची घसरतच नाही तर कोसळत आहे. मुळात गीत चांगलं नाही म्हणून संगीताही चांगलं नाही. आशयातसुधा एक प्रकारचं संगीत असते हे कळायला मानवी मनाची स्पंदन एवढी तरल असावी लागतात. फुलाला चुरगळल्याने सुगंधात फरक पडतो. संगीतालाही नको तसं चुरगाळलं जात आहे, हाताळलं जात आहे. संगीत समृद्ध होण्यासाठी रियाज्ज, तपश्चर्चया हवी. आँकेस्ट्रोवाले आज प्रसिद्ध संगीतकार बनत आहेत. नावीन्याच्या नावाखाली जे जे येत आहे ते फॅशन म्हणून रुक्त आहे.

भारताची संगीत परंपरा समृद्ध वैभवशाली होती. संगीतानं नेहमीच मानवी मनाला दिलासा दिला आहे. संगीतानं रडवलं आहे, अंतर्मुख व्हायला लावलं आहे. मानवी मनाला केवळ रिझवण्याचं काम संगीताने केलं नाही. पाश्चात्याचं अंधानुकरण व बॉक्स ऑफिसकडे लक्ष ठेवूनच संगीत आपली वाटचाल करत आहे. त्यामुळे परंपरा जतन होत नाही. भारतीय संगीताची परंपरा फार मोठी आहे. ही परंपरा चित्रपटांच्या माध्यमातून आमच्यापर्यंत यायला पाहिजे. संगीताची अनेक घराणी आहेत. बडे गुलाम अली खान, पंडित विष्णू दिगंबर पलूस्कर, मास्टर दीनानाथ अशी अनेक नावे आहेत.

सुरात नवे, तालात नवे, शोधायला हवे. संगीताची आराधना नृत्यातून, वाद्यातून करता येते. एखादी हळ्वार धून फार मोठा दिलासा देते. गीतामध्ये जादू आहे. तशीच

संगीतामध्येही आहे. आज गीत नसलेल्या शब्दांना संगीत दिलं जात आहे. गीताचं सोनं करते ते संगीतच. रुक्ष शब्दामध्ये झँकार आणण्याचं काम संगीताचं. कागदावरचे शब्द संगीताच्या धूनवर नाचायला लावतात. बेभान व्हायला लावतात व माणसांनाही बेभान करतात. मनाला गुंतवून ठेवण्यासाठी, दुःखातून वाट शोधण्यासाठी संगीतासारखे माध्यम नाही. कातर, हळवे सूर तरंगत आले की मन हलकं होतं.

नैसर्गिकरित्या परंपरा टिकवण्यासारखी परिस्थिती नसल्यावर, जाणूनबुजून परंपरा टिकविणे आवश्यक असते. जुन्या संगीतानं पिढी घडविली. नव्या चित्रपट संगीतानं पिढी बिघडत आहे. ब्रेक डान्सबरोबर संगीत मुक्तपणे आपला आविष्कार करत नाही. हे सर्व पाहता हिंदी चित्रपटातील संगीत आपला वारसा पुढे चालवू शकेल की नाही याबद्दल शंका वाटणं साहजिक आहे. कारण संगीताला फुलवणं सोडून चुरघालणं चाललं आहे. संगीत हे फुलासारखं मोहक, सुगंध पसरविणारं, मनाला धूंद करणारं असतं. संगीताच्या धारात भिजायचं सोडून गटांगळ्या खाण्यासारखी परिस्थिती आहे.

आजच्या पिढीला के. ए.ल. सैगल, गुरुदत्त, तलत मेहमूद माहित नाही व त्याचे त्यांना वैषम्यही नाही. हे कोण? अनेकाचं योगदान काय? त्यांनी एका पिढीला समृद्ध केलं, तुप्प केलं हे त्यांच्या गावीही नाही. मधुबालाचं सौदर्य, जूनी गाणी त्यांना पहायचे नाहीत, गाणी ऐकायची नाहीत, त्यावाचून त्यांचं काहीच अडत नाही. पूर्वीच्या प्रेमकथेने समाज समृद्ध केला. आजच्या प्रेमकथांनी वासनेची लक्ष्यमणरेषा केव्हाच ओलांडली आहे. लताची गाणी, चाफा बोलेना, मधु मागचि माझ्या सख्यापरी, यांच्याशी त्यांना काही कर्तव्य नाही. तंत्रज्ञानाला कवटाळून भावनांची तिलांजली बुध्दयांकापुढे सर्व फिके वाटत आहे. हे सर्व बदलायला हवं म्हणत आजची पिढी यापेक्षा काही करू शकत नाही.

संकलन
प्रा. सुषमा रमेश सपकाळ

शिक्षणाचो बदलते रचनुप आणि शिक्षकांसमोरीला आव्हाने

आपण आता एकविसाव्या शतकात पदार्पण केले आहे. तसे शिक्षणाची संकल्पनाही बदलू लागली आहे. वीस वर्षापूर्वीची चार भिंतील संकल्पना आता मोडीत निघत चातली आहे. संगणक युगात तंत्रज्ञानाने प्रगती केल्यामुळे विद्यार्थ्यांच्या हातात ज्ञानाचे भांडार उपलब्ध झाले. स्पर्धेच्या युगात प्रत्येकजण एकमेकांशी स्पर्धा करु लागला. अर्थातच या स्पर्धेने अत्यंत टोकाचे पाऊल गाठले. तश्या विद्यार्थ्यांची ज्ञानाची भूक वाढली त्यामुळे आपसूकच अपेक्षा वाढल्या आणि त्याच्या अपेक्षा पूर्ण झाल्या नाहीत तर त्यांचा भ्रमनिरास होऊ लागला आणि असे विद्यार्थी स्वतःचे स्वतंत्र मार्ग शोधू लागले. माझ्या पंधरा वर्षाच्या अध्यापनाच्या अनुभवामध्ये अध्ययन आणि अध्यापनाची अनेक स्थित्यंतरे पहावयास मिळाली, दहा वर्षापूर्वीचा विद्यार्थी आणि आजचा विद्यार्थी यामध्ये बदल दिसून येऊ लागला. शिक्षणाकडे बघण्याचा दृष्टीकोन अधिक व्यवहारीक होऊ लागला. घेतलेल्या ज्ञानाचा आणि त्यातून मिळणाऱ्या आर्थिक परताव्याचा सहसंबंध जोडला जाऊ लागला. कौशल्य शिक्षणाचे वारे वाहू लागले तसे मुल्यशिक्षणाचे महत्व कमी होऊ लागले. संस्कारापेक्षा व्यवहाराला महत्व प्राप्त होऊ लागले त्यामुळे घेतल्या जाणाऱ्या शिक्षणातून भविष्याची स्वप्ने पूर्ण होतील का नाही याची गोळा बेरीज केली जाऊ लागली आणि विद्यार्थी अधिक सजग होतांनाचे चित्र समोर येऊ लागले.

शिक्षणाचे स्वरूप सुध्दा बदलू लागले. आय.सी.टी. चा उपयोग शिकवताना होणे अपेक्षित होऊ लागले. ज्याला हे जमणार नाही तो या प्रवाहाच्या बाहेर पडला जाणार हे निश्चित होऊ लागले तसे काही शिक्षक - प्राध्यापक मंडळी धडपड करतांना दिसू लागले, स्मार्टफोन, लॅपटॉपचा उपयोग सादरीकरणासाठी करु लागली, ज्यांना हे जमत नव्हते त्यांना मात्र आपण प्रवाहाच्या बाहेर पडण्याची भिती वाटू लागली, विद्यार्थ्यांच्या प्रत्येक प्रश्नाचे उत्तर देण्यासाठी स्वतःचे ज्ञान अध्यायावत ठेवण्यासाठी प्रयत्न करणे क्रमप्राप्त ठरु लागले. अशी एक ना अनेक आव्हाने समोर येऊ लागली.

यामध्ये शिक्षणाचा खर्च वाढू लागला तसा तो वंचित घटकाला डोईजड होऊ लागला, विशेषत्वाने शेतकरी कुटुंबातील मुले ही कौशल्य शिक्षण प्राप्त करतांना साऱ्या कुटुंबाला कसब पणाला लावायची वेळ येऊ लागली, धडपड करून रात्र पाळीला नौकरी करून काही मुले शिकण्यासाठी प्रयत्न करु लागली, त्यात ती यशस्वीही झाली पण काहींना अर्धातच शिक्षण सोडण्याची वेळ येतांना शिक्षण म्हणून पाहण्याची वेळ येऊ लागली, त्यातच एकाच देशात एक गरीब देश तर एक श्रीमंत देश पाहण्याची वेळ सुध्दा या डोळ्यांवर अनेकदा येऊ लागली, त्याही पुढे जाऊन हे गरीब देशातील एक प्रतिनिधी म्हणून जगण्याची वेळ अनुभवावी लागली कारण विनाअनुदानित महाविद्यालयात काम करतांना याची अनुभूती सुध्दा जाणवली पण शिक्षणाचे काम यज्ज कर्म आहे ते अविरत चालू ठेवावे हे शिकत असतांना मुल्य शिक्षणाचा

संस्कार या व्यवहारिक शिक्षणाचे शिक्षण देत असतांना खुपदा परिक्षा घेऊ लागल्या पण शेवटी शिकण्या-शिकवण्याची अंतरीक इच्छाच जिंकून गेली. कारण फुलेचा विचार, आंबेडकरांचा संघर्ष, शाहू महाराजांची तळमळ, कर्मवीर पाटलांचा त्याग आणि आई बडीलांचे संस्कार हे शिक्षण कर्म करण्यासाठी व ते आविरतपणे चालू ठेवण्यासाठी प्रेरित करतात.

प्रा. रंजय काळे

बोधकथा कारचा दफनविधी

थोड थांबून शांत मनाने वाचावी अशी एक गोष्ट !!

ब्राजील देशातील थेन चिकीनो स्कार्पा नावाच्या एका गर्भ श्रीमंत माणसाने एक गोष्ट घोषित केली की, त्याच्याकडे असलेली करोडो डॉप्लर किमतीची बेंटली कार तो दफन करणार...!! मृत्युनंतरच्या जिवनात ही ऐशोरामात या कार मधून फिरण्याची त्याची मनिषा पारलैकिक जगातही पूर्ण होत रहावी, हा त्याचा उद्देश असल्याचेही त्याने जाहिर केले

अर्थातच माध्यमांनी त्याच्या या विचित्र घोषणेला प्रचंड प्रसिद्धी दिली. देशभर चर्चा सुर झाली. या चर्चेला सूर नकारात्मक होता. थेन चिकीनो वर प्रचंड टिका करण्यात आली. एवढी किमती कार पुरुन टाकणे हा मुख्यपणा असल्याचे लोकांनी म्हटले आपणास ही कार विकायची नव्हती तर दान करून टाकली असती तर पुण्य तरी मिळाले असते असा सल्ला ब्राजिलीयन मेडिया ने दिला...

हे कृत्य म्हणजे राष्ट्रीय संपत्तीचा विनाश असल्याचेही अनेकांनी म्हटले.. तेथील काही राष्ट्रभक्तांनी त्याला देशद्रोही ही संबोधले. अखेर सर्व प्रकारच्या टिकेला सामेरे जात थेन चिकीनोने त्याच्या कारच्या स्टेनली कारच्या दफन विधी समारंभाच्या तारीख ही जाहीर करून टाकली.

झाले...अखेर तो दिवस उजाडला. प्रचंड गर्दी जमली. विविध माध्यमांचे अनेक प्रतिनिधी लाईव कवरेजसाठी हजर होते.

येथे कहाणीला टिव्स्ट आहे. आणि तसा तो नसता तर हा किस्सा आपणांसाठी मी लिहीला ही नसता... आणि जगभराच्या माध्यमांनी त्यास एवढ्या मोठ्या प्रमाणात प्रसिद्धीही दिली नसती...

थेन चिकीनोने घराच्या अंगणातच कार पुरता येईल एवढा मोठा खड्डा खणून घेतला होता... थोड्याच वेळात ही महागडी कार पुरली जाणार होती. तेवढ्यात थेन चिकीनोने, तो ही कार दफन करू इच्छित नाही..आणि हा दफन विधीचा ड्रामा एका अत्यंत आवश्यक अशया राष्ट्रीय कार्यासाठी असल्याचे सांगितले.

ह्या गुपित राष्ट्रीय कार्याची उकल त्याने केली तेव्हा उपस्थितांनी टाळ्याचा कडकडाट केला व थेनच्या जयजयकाराच्या घोषणा दिल्या. अवयवदानाचे महत्व माझ्या देशातील जनतेला कळवे हाच एकमेव पवित्र उद्देश या दफन नाट्यामागे असल्याचे थेनने सांगितले.

थेन चिकानो म्हणाला “लोकांनी मी महागडी / किंमती कार दफन करणार म्हणून मला मूर्ख म्हटले. खरी गोष्ट ही आहे की या कार पेक्षाही खूप किंमती असलेले अवयव पुरुन टाकतात. हृदय, यकृत, फुफ्फुसे, डोळे, मुत्रपिंडे आदी अवयव पुरुन टाकणे हा मी करत असलेल्या मुर्खपणा पेक्षा खूप मोठा मुर्खपणा कळत न कळत आपण सारेच जण पिढ्यान पिढ्या करत आहात...!! आपल्या देशात हजारो लाखो रुग्ण अवयवांची वाट पहात आहेत. कोणी त्यांना दान दिले तर त्यांना नवा जन्म मिळणार आहे...!! अनेकांचे प्राण यातून वाचू शकतील...!!” आज आपणी अवयव दानाचा प्रचार व प्रसार करावा व.. ब्रेन डेड परिस्थितीत जशर निर्णय घेऊन गरजवंतांना अवयव दान करून मदत करावी.

संकलन
प्रा. सुषमा रमेश सपकाळ

Attitude Is Everything

Once a man work up in the morning only to realize that he had only three strands of hair left on this head. "well" he said, "I think I'll braid my hair today. He braided his hair & he had a wonderful day."

When he got up the next day & looked in the mirror he notice he had just two strands of hair on this head. He said. "I think I'll hart my hair down the middle today." He heated this hair in the middle & he had a great day."

The next day he work up, looked in the mirror & notice that he had only one hair on his head, "well," he said, "today I'm going to wear my hair in a honey tail". how he did, & had a fun day.

The next day je wake up & noticed that there was not a single hair on his head. "Yippie!" He exclaimed. "I don't have to his my have today!"

Attitude is everything. Be kind, everyone you meet is fighting some kind of battle. No matter what hardships you might face, never at the worry reflection in your day - to - day conduct.

Live simply, have generously, care deeply speak kindly. Most importantly face life with an evergreen smile on your face.

Live Life Love Life.

**Sanket Onkar Vaidya
B.Sc. Ist year (W.T.)**

**B.Sc. Automobile Technology / Workshop Technology / Refrigeration
& Air Conditioning Department**

Departmental Progress Report 2018-19

Sr.No.	Name of Program	Date of Conduction	Key Person
1	Seminar/Expert talk On "Advance Automobile Technology"	30/07/2018	Mr. Sainath Dhas (MD, Dhas Auto Services, Aurangabad)
2	Industrial Visit at Plastic and Polymer Lab, MIT College, Satara, Aurangabad	06/08/2018	Asst.Prof. Vijendra R. Chaudhari (MIT(T), Aurangabad)
3	Seminar on "basic of innovations"	07/09/2018	Mr. Anand d. Kulkarni (Deputy Manager, Mahindra & Mahindra Ltd, Nasik)
4	Guest visit to B.Sc. AT/WT/RAC Departmental Labs	26/09/2018	Mr. Chencho Dorji (Organizer, "Druk Gi Sungke" The Voice of Bhutan, Bhutan)
5	Two days National workshop on "Robotics & Its Application"	10/01/2019 & 11/01/2019	Dr. K.V. Kale (Dr. BAMU, Aurangabad) Dr. Pravin L. Yannavar (Dr. BAMU, Aurangabad) Dr. Sangita Shinde (Pratishthan Mahavidyalay, Aurangabad) Asst. Prof. Prayadarshini Purannam (MIT (E), Aurangabad)
6	Educational Tour at Robotics Lab, Center of Excellence, MIT (E), Aurangabad	16/01/2019	Asst. Prof. Prayadarshini Purannam (MIT (E), Aurangabad)
7	Educational Tour at Engineering	06/02/2019 &	Asst.Prof. Ganesh Kotiye (MIT

Bachelor of Computer Science and Information Technology Department 2018-19

Sr. No.	Event	Conducted Date	Expert
1	Seminar on Take Charge Of Your Life(Motivational and Career Guidance)	10/08/2018	By: Mr. Avinash Chate
2	Seminar on Career in RedHat Enterprise Linux.	06/09/2018	By: Mrs. Monika Gugnani
	Expert Talk On Digital Electronics	30/08/2018	By: Mr. Anil Wakode.
3	Expert Talk On Digital Electronics	28/09/2018	Prof. Narayan Kulkarni
4	Expert Talk On Microprocessor	11/10/2018	By: Prof. Mangesh Rege.
5	Seminar on Personality Development.	18/12/2018	By: Mr. Ritesh Bise.
6	Seminar on International Certifications	06/12/2018	By: Mr. Pramod Suryavanshi and Mr. Ravindra Patil

Department of Computer Science & Information Technology (PG)

Achievements 2018-2019

Sr. No	Title	Date of Conduction	Conducted By
1	Seminar on "Digital Signal Processing"	29 th Aug 2018	Dr. Mansi Baheti Asstt Professor, Dept of CS & IT, Dr.Babasaheb Ambedkar Marathwada University, Aurangabad.
2	Seminar on "Neural Network"	31 th Aug 2018	Dr. C.Namrata Mahender Assisstant Professor, Dept of CS &IT, Dr.Babasaheb Ambedkar Marathwada University. Aurangabad.
3	Two days Workshop on "Robotics and its Application"	10 th Jan to 11 st Jan 2019	1)Prof.K.V.Kale Professor, Dept of CS &IT, Dr.Babasaheb Ambedkar Marathwada University, Aurangabad. 2)Dr.Sangita Shinde Asstt.Prof,Dept. Of Physics, Pratisthan Mahavidyalaya, Paithan 3)Prof.Priadarshni Puranam, Dept. of Mechanical Engg,MIT Aurangabad 4)Dr.Pravin Yannavar Asstt Professor, Dept of CS & IT, Dr.Babasaheb Ambedkar Marathwada University, Aurangabad.

Other:

- 1) **Dr.M.E.Jadhav** – Appointed as Member of Board of study- MSc(IT) Course, Dr.Babasaheb Ambedkar Marathwada University, Aurangabad
- 2) **Dr.Y.S.Rode** --- Coordinator for Ad hoc board in Vocational studies under the faculty of science and Technology, Dr.BAMU

Progress Report (Faculty Development) – 2018-19

International/National Paper Publications –

Faculty Name	Title	Journal/Conference	ISBN/ISSN	Vol/Issue	
Dr.M.E.Jadhav	Classify Based Analysis System for Segmenting ultrasound Images	International Conference on Smart Computer Applications and Innovation	Present in MIT Conference, Under Publication		
Dr.M.E.Jadhav	Design and Development of Pulse Oximetry for Continuous Monitoring of Pregnant Ladies using Arduino	IOSR Journal of Computer Engineering	ISSN 2278-8727,	PP 1' 22	
Dr.M.E.Jadhav	Diabetes A Global Burden of Health Sector A Review	International Journal of Research And Analytical Reviews	ISSN 2349-5138	Val6	
Dr.M.E.Jadhav	Study of Global Severity of Tuberculosis	International Journal for Research in Engineering Application & Management	ISSN : 2454-9150		
Dr.Y.S.Rode	Band Wise Performance Evaluation for Hyper spectral Face Recognition	International Conference on Smart Computer Applications and Innovation	Present in MIT Conference, Under Publication		
Dr.Y.S.Rode	Classify Based Analysis System for Segmenting ultrasound Images	International Conference on Smart Computer Applications and Innovation	Present in MIT Conference, Under Publication		

International/National Faculty Development Program –

Faculty Name	Title	Conducted by	Duration
Dr.M.E.Jadhav	Artificial Intelligence using Deep and Machine Learning	MGMs Jawaharlal Nehru Engineering College, Aurangabad	01st – 05h January, 2019
Dr.Y.S.Rode	Infosys Faculty Development Program	Infosys Pune	21st – 29th August 2018
Dr.Y.S.Rode	Foundation Program in ICT for Education (GEQ212y)	AICTE, Remote Center, GYP Aurangabad	13 Sept. 2018 to 18 Oct. 2018
Dr.Y.S.Rode	Pedagogy for Online and Blended Teaching-Learning Process (GEQ312y)	AICTE, Remote Center, GYP Aurangabad	25 Oct. to 29 Nov. 2018
Dr.Y.S.Rode	Seminar on Intellectual Property Rights (IPR)	GYP Aurangabad	VOKAII OQary RPQ

**G.S.Mandal's
Marathwada Institute of Technology, CIDCO
BCA Department 2018-19**

Sr.No.	Event	Conducted Date	Conducted By
1	A Seminar on “Take charge of your Life (Motivational and Career Guidance)”	10/08/2018	Mr.Avinash Chate
2.	20 days Workshop on “Employability Enhancement and youth Livelihood”	27/08/2018 – 19/09/2018	Mrs.Ambika Vyas (Experts – Naandi Foundation)
3.	Seminar on “Career in Redhat Enterprise Linux”	06/09/2018	Mrs.Monika Gugnani
4.	Seminar on “Career Guidance”	24/12/2018	Mr.Pritesh Vyas(Director – ISM)
5.	Seminar on “Avenues in Hospitality Management”	16/12/2018	Mr.Pranesh Zote(Director – Marketing – Infinity Career Academy)
6.	Seminar on “Career in Redhat Enterprise Linux”	06/09/2018	Mrs.Monika Gugnani
7.	5 days Workshop on Web Technologies	11/02/2018 – 15/02/2018	Mr.Akash Dhone(Director – Skill Hub)
8.	Industrial visit to Infosys-Pune	15/12/2018	Co-ordinated by Asst.Prof.S.A.Chavan and Asst.Prof.S.M.Chavan
9.	One day workshop on “Enterpreneurship Development Program”	23/02/2019	Speaker : Mr.Mangesh Gore(Director- Midas Technologies)

G.S. Mandal's
**MARATHWADA INSTITUTE OF
TECHNOLOGY
AURANGABAD**

Founder: Anandraoji Deshmukh (Freedom Fighter)

Recognized by Government of Maharashtra

Affiliated to Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada University, Aurangabad

Ref.No.MIT/Cidco/A'bad/2018/

Date : 28/03/2018

Committee against Sexual Harassment at Workplace

This committee is constituted as per Vishakha Guidelines against Sexual Harassment at Workplace Guidelines and norms laid down by the Honorable Supreme Court,(JT 1997(7)SC 384) And Prevention,Prohibition and redressal ACT 2013,N o.14 of 2013

The committee is also named as Internal Complaints Committee (ICC)

Following are the committee members of ICC Committee.

Sr.no	Name	Designation
1.	Dr. Mukti E. Jadhav	Chairman
2	Adv. Rekha Mohale	Advocate
3.	Asst. Prof. S. M. Chavan	Member
4.	Asst. Prof. S.D. Bachhao	Member
5.	Asst. Prof. R.U.Kale	Male Member
6.	Asst. Prof. S.R.Sapkal	Co ordinator
7.	Nitesh Bhusare	Student Male Member
8.	Sweta Surase	Student Female Member

PRINCIPAL

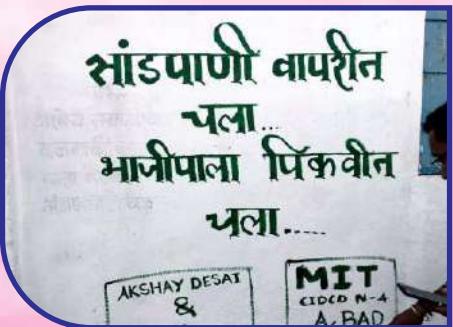
**G. S. Mandal's
Marathwada Institute of Technology
Cidco, Aurangabad.**

ANTI RAGGING COMMITTEE

Sr. No.	Name of the Member	Authority	Designation
1	Dr. M.E. Jadhav	Principal	Chairperson
2	Shri S A Vyawahare	HOD (PG CS/IT Dept.)	Member
3	Shri S W Quadri	HOD (UG CS/IT Dept.)	Member
4	Smt. S M Chavan	HOD (UG Management Science)	Member
5	Shri V V Joshi	HOD (UG Auto/WT/R&AC)	Member
6	Smt. S R Sapkal	Asst. Prof. (Management Science)	Member
7	Shri Mahesh Shinde	Student	Member
8	Miss. Rutuja Bhuvankar	Student	Member
9	Shri B D Kadam	Asst. Prof. (Management Science)	Member Secretary

NSS

जलसंवर्धनातून ग्रामविकास

Sport's

छत्रपती शिवाजी महाराजांची जयंती साजरी करतांगा.

Principal
Dr. Mukti E. Jadhav

Teaching Staff

Asst. Prof.
Ranjay U. Kale

Asst. Prof.
Shantanu A. Vyavahare

Asst. Prof.
S. W. Quadri

Asst. Prof.
Sheetal M. Chavan

Asst. Prof.
Sushama R. Sapkal

Asst. Prof.
Shirish A. Chavan

Asst. Prof.
Bhaskar D. Kadamb

Asst. Prof.
Dr. Sonal D. Bachhav

Asst. Prof.
Vaibhav V. Joshi

Asst. Prof.
Surekha D. Mengde

Teaching Asst.
Mushtaq Shaikh

Asst. Prof.
Vijaya S. Patil

Asst. Prof.
Darshana M. Patil

Asst. Prof.
Suraj H. Raut

Asst. Prof.
Pradeep P. Ubale

Asst. Prof.
Sachin H. Kolhe

Asst. Prof.
Arohi V. Patil

Asst. Prof.
Ratuja R. Sontakke

Teaching Asst.
Sumit A. Pawar

Asst. Prof.
Dr. Yogesh S. Rode

Asst. Prof.
Neha A. Sahuji

Asst. Prof.
Shashibhala Rao

Asst. Prof.
Preerna Deshmukh

Asst. Tech.
Ketan P. Katkar

Non Teaching Staff

Senior Clerk
Pralhad D. Dhake

Account Asst.
Yashvant T. Deshmukh

Office Asst.
Sunita S. Dandge

Office Asst.
Vanita D. Susar

जेथ बुद्धि, जेथ धीर
जैं अथांग, जैं गमीर
हृदयीं त्या अवगाहन वाटते करावें !

— शांता शेळके

